

عنوان مقاله:

مطالعه کارکرد تایپوگرافی در نقاشی معاصر ایران

محل انتشار:

اولین سمپوزیوم ملی روز جهانی گرافیک (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

رضا رفیعی راد - دانشجوی کارشناسی ارشد نقاشی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

حروف فارسی به صورت جملاتی که شعر یا داستانی را روایت می کنند، همواره در نگارگری ایرانی در کنار تصویرسازی آن متن ادبی، حضور داشته اند. هنوز هم فرآیند کنارهم نشینی تصویر و حروف فارسی، با تطورات و خلاقیت های فراوان هنرمندان گرافیکست ایرانی در طراحی حروف، به شکل های نوین ادامه دارد. آنچه ضرورت دارد این است که نقاشی معاصر ایرانی نیز از این فرایند بهره های فراوانی در جهت ارتقاء تفاهمات بصری برده است. این مقاله با روش توصیفی - تحلیلی، با استفاده از منابع کتابخانه ای و آرشیوی، در پاسخ به این سوال که نقاشان معاصر ایرانی چگونه این سنت کنار هم نشینی حروف و تصویر را در حوزه نقاشی معاصر ادامه دادند، بیان می دارد که آغازگران معاصر بازنمایی حروف و کلمات نقاشان لتریکست سقاخانه بودند که فعالیت آنها در حرفنگاری، تایپوگرافی حروف فارسی را از کارکرد خارج نموده و به آن بیان نقاشانه اعطا نمود که در شاخه ای از آن نقاشی خط به وجود آمد. سپس در ده ههای اخیر، شاهد تداوم این بازنمایی ها از حروف در نقاشی هستیم که گاه به صورت حروف مجزا، و گاه به صورت عبارات و جملاتی که بعضی به محتوای نقاشی مرتبط و یا بی ارتباطند، مورد استفاده قرار گرفته است. این حروف فارسی با موضوعات اسطوره ای، حماسی و ادبی، موضوعات دلنوشته های هنرمند، محتوای اجتماعی، به عنوان پس زمینه، موضوع وصیت نامه ی رزمندگان، و یا به عنوان جمله ای که ارتباط چندانی به متن ندارند و نیز بدون معنا و بصورت مبهم در آثار نقاشی معاصر ایران بازنمایی شده اند.

کلمات کلیدی:

تایپوگرافی، کارکرد، نقاشی معاصر ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/798335>

